

[...]

30.108/30.109/II/PF

[...]

Ter zitting van 2 september 1999, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan twee klachten van twee Franstalige Voerense verenigingen (zie lijst van de klagers als bijlage) die van het registratiekantoor te Tongeren, Repenstraat 12, Nederlandstalige brieven hebben ontvangen terwijl hun taalaanhorigheid bekend was.

*
* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT heeft de administratie van het ministerie van Financiën op 8 juli 1999 het volgende geantwoord:

"Het registratiekantoor Tongeren is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt, en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied (art. 34, § 1, a, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken - SWT).

Overeenkomstig artikel 34, § 1, a, 3de lid, en artikel 12 van de SWT, dient een dergelijke dienst het Nederlands en het Frans te gebruiken in zijn betrekkingen met particulieren die hun woonplaats hebben in een taalgrensgemeente, en dit naargelang de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De Nederlandstalige brieven tot invordering van het verschuldigd gebleven saldo van de taks der vergoeding van het successierecht miskennen de taalaanhorigheid (het Frans) van de beide betrokken verenigingen zonder winstoogmerk.

De ambtenaar, ondertekenaar van de beide brieven, werd gewezen op de begane vergissing en aangemaand zich te schikken naar de van kracht zijnde taalwetgeving.

De ontvanger van het registratiekantoor Tongeren, alsmede de eerstaanwezende inspecteur-diensthoofd, werden ermee belast er in het bijzonder op toe te zien dat de vigerende taalwetgeving strikt wordt nageleefd."

*
* *

Brieven zijn betrekkingen met particulieren.

Artikel 34, § 1, a, 3^e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) bepaalt dat dat soort diensten in zijn betrekkingen met particulieren, de taal gebruikt die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3e lid, van de SWT bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waavan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Derhalve is de VCT, met vier stemmen en één onthouding van de Nederlandse afdeling, en vier stemmen van de Franse afdeling, van oordeel dat beide klachten ontvankelijk zijn en gegrond.